

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 22 września 1983 r.

Nr 31

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

166	— nr 106 z dnia 19 sierpnia 1983 r. w sprawie zniesienia Komitetu Gospodarczego Rady Ministrów	273
167	— nr 110 z dnia 29 sierpnia 1983 r. w sprawie pomocy społecznych zakładów pracy w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych załóg	274
168	— nr 112 z dnia 5 września 1983 r. w sprawie zasad wynagradzania za udział w posiedzeniach kolegiów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń	276
169	— nr 113 z dnia 5 września 1983 r. zmieniająca uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli	276
170	— nr 115 z dnia 8 września 1983 r. w sprawie utworzenia Narodowego Funduszu Ochrony Zabytkowej Kopalni Soli „Wieliczka”	277

ZARZĄDZENIA:

171	— Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 września 1983 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Liga Ochrony Przyrody”	278
172	— Ministra Finansów z dnia 14 września 1983 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi oraz granicznej kontroli dewizowej	278
173	— Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków udzielania pomocy finansowej na zmniejszenie obciążeń z tytułu miesięcznych opłat i czynszów za mieszkania	278
174	— Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej z dnia 8 września 1983 r. w sprawie określenia rodzaju i zakresu przyłączy instalacyjnych do sieci uzbrojenia terenu, objętych kredytowaniem	279

166

UCHWAŁA Nr 106 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1983 r.

w sprawie zniesienia Komitetu Gospodarczego Rady Ministrów.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Znosi się Komitet Gospodarczy Rady Ministrów utworzony na podstawie uchwały nr 39 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1981 r.

§ 2. 1. Decyzje Komitetu Gospodarczego Rady Ministrów, wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do uchwały, zachowują moc do czasu wykonania ustalonych w nich zadań.

2. Naczelne, centralne i terenowe organy administracji państwowej oraz inne jednostki organizacyjne, które zgodnie z postanowieniami decyzji określonych w

ust. 1 są obowiązane do ich wykonania, zapewnią realizację zadań ustalonych w tych decyzjach.

3. Powierza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów nadzór i koordynację działalności w zakresie wykonania zadań ustalonych w decyzjach, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Traci moc uchwała nr 39 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1981 r. w sprawie powołania Komitetu Gospodarczego Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 6, poz. 49 i Nr 20, poz. 189).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

Załącznik do uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1983 r. (poz. 166)

WYKAZ DECYZJI KOMITETU GOSPODARCZEGO RADY MINISTRÓW OBOWIĄZUJĄCYCH DO CZASU WYKONANIA USTALONYCH W NICH ZADAŃ

1. Decyzja nr 1 z dnia 17 grudnia 1981 r. w sprawie organu założycielskiego dla jednostek prowadzących działalność w zakresie handlu zagranicznego w czasie obowiązywania stanu wojennego)
2. Decyzja nr 8 z dnia 29 stycznia 1982 r. w sprawie intensyfikacji produkcji lokalnej materiałów budowlanych
3. Decyzja nr 18 z dnia 16 marca 1982 r. w sprawie dodatkowych środków dla jednostek organizacyjnych Głównego Urzędu Statystycznego
4. Decyzja nr 22 z dnia 8 kwietnia 1982 r. w sprawie zapewnienia niezbędnych warunków dla właściwego przygotowania do Igrzysk Olimpijskich w 1984 r.
5. Decyzja nr 33 z dnia 21 maja 1982 r. w sprawie likwidacji skutków powodzi w rejonie Płocka w 1982 r.
6. Decyzja nr 35 z dnia 27 maja 1982 r. w sprawie zapewnienia warunków dla rozwoju przemysłu miedzianego
7. Decyzja nr 36 z dnia 1 czerwca 1982 r. w sprawie rozliczeń kosztów z tytułu przedsięwzięć realizowanych na terytorium ZSRR
8. Decyzja nr 39 z dnia 24 czerwca 1982 r. w sprawie terminowej realizacji zadań inwestycyjnych i remontowych dla wojsk radzieckich stacjonowanych w Polsce
9. Decyzja nr 46 z dnia 23 lipca 1982 r. w sprawie dalszego rozwoju przemysłu szklarskiego i ceramicznego
10. Decyzja nr 47 z dnia 14 lipca 1982 r. w sprawie pomocy państwa dla spółdzielni pod nazwą „Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane”
11. Decyzja nr 52 z dnia 19 sierpnia 1982 r. w sprawie przedsięwzięć zapewniających terminową realizację budownictwa szpitalnego
12. Decyzja nr 53 z dnia 22 września 1982 r. w sprawie poprawy zaopatrzenia materiałowo-technicznego przemysłu meblarskiego
13. Decyzja nr 54 z dnia 25 września 1982 r. w sprawie poprawy jakości produkcji przemysłowej
14. Decyzja nr 55 z dnia 30 września 1982 r. w sprawie produkcji znaków pieniężnych
15. Decyzja nr 57 z dnia 23 września 1982 r. w sprawie trybu podejmowania i finansowania przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie ciepłownictwa w energię zawodowej.

*) Obowiązuje do czasu zakończenia prac nad przekształceniem państwowych przedsiębiorstw handlu zagranicznego w spółki z udziałem Skarbu Państwa.

167

UCHWAŁA Nr 110 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 1983 r.

w sprawie pomocy usamodzielnionych zakładów pracy w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych załóg.

W celu zwiększenia roli zakładów pracy w poprawie warunków mieszkaniowych pracowników i zapewnienia stabilizacji zatrudnienia, wykorzystywania istniejących rezerw materiałowo-technicznych oraz możliwości organizowania pracy załóg w dni wolne od pracy na rzecz budownictwa mieszkaniowego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Zakłady pracy powinny wpływać na poprawę warunków mieszkaniowych swoich pracowników przez realizację budownictwa zakładowego oraz udzielanie pomocy pracownikom przystępującym do spółdzielni mieszkaniowych, zespołom pracowniczym i młodzieżowym, a także poszczególnym pracownikom budującym domy jednorodzinne (lokale).

§ 2. 1. Zakładowe budownictwo mieszkaniowe może być realizowane z udziałem pracowników na podstawie decyzji rady pracowniczej podjętej w porozumieniu ze związkami zawodowymi, według zasad i warunków określonych w umowach zawieranych przez zakład pracy z zainteresowanymi pracownikami.

2. Udział, o którym mowa w ust. 1, może być wnoszony w formie pieniężnej przed zasiedleniem mieszkania lub stanowić wartość wkładu pracy własnej w realizację budowy.

3. Udział, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższy niż 10% kosztów budowy mieszkania.

4. W uzasadnionych wypadkach zakład pracy może zwrócić pracownikowi (wyplacić) ze środków zakłado-